

بحار الأنوار

[142] المهرجان هو يوم النصف من مهرماه قصد إفریدون الضحاك، وأسره بأرض المغرب وسجنه بجبل دماوند هذا اليوم، فقال إفریدون لأصحابه " این کارکه من کردم مهرجان بان هست " فسمي لذلك مهرجان، وأول من وضع رسم التهنئة في النيروز والمهرجان إفریدون (انتهى). وأقول: روى المنجمون والاحكاميون في كتبهم عن أمير المؤمنين عليه السلام أياما منحوسه في الشهر، وحملوه على شهور الفرس القديم، وهي: الثالث، والخامس والثالث عشر، والسادس عشر، والحادي والعشرون، والرابع والعشرون، و الخامس والعشرون، وجمعوها في هذين البيتين بالفارسية: هفت روزی نحس باشد در مهی * زان حذر کن تا نیابی هیچ رنج سه و پنج وسیزده با شانزده * بسیت ویک با بیست وچار و بیست و پنج وربما يحمل على الشهور العربية كما مر. ورووا أيضا عن الصادق عليه السلام نحوسة بعض أيام شهور الفرس القديمة كما نظمه سلطان المحققين نصير الملة والدين الطوسي قدس الله سره القدوسي في هذه الابيات بالفارسية: زقول جعفر صادق خلاصهء سادات * زماه فارسیان هفت روز مذمو مست نخست روز سیم باز پنجم و پس ازان * چه روز سیزدهم روز شانزده شومست دیگر زعشر سیم بیست ویک چه بیست و چهار * چه بیست و پنج که آنهم بنحس مرقومست بجز عبادت کاری مکن در این ایام * اگر چه نیک و بدت هم زرزق مقسومست بماند بیست و سه روز أي خجستهء مختار * که در عموم حوائج بخیر موسومست ولی چهارم وهشتم سفر مکن زنهار * که خوف هلك در این هر دو نص محتومست برول پانزدهم پیش پادشاه مرو * اگر چه سنك دلش برتو نیز چون مومست گریز نیز در اینروز ناپسند آمد * که ره مخوف وهوای خلاص مسمومست مکن دوازدهم با کسی مناظره أي * که در خصومت اینروز صلح معدومست زروزهای گزیده همین چهار آنگه * در این حوائج در سلك نحس منظومست ورووا أيضا عن موسى کلیم الله عليه السلام أن للشهور الرومية أياما منحوسة من